9047
II

[Benedykt Bornstein]

Arystoteles

Metafizyczny = niedany w doświadczeniu (nie zjawiskowy) (podmioty Hojnowski z działań)

Pozytywizm = tylko zjawiska, tylko doświadczenie

Brent, Stryjet

Francesco Maurolico (włoch, XVI w.) „twórca metody indukcji od n do n+1.

Logika dialectyczna a logika matematyczna

Szyk tyranaczt a szyk tyrat. a prawi

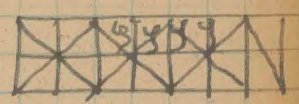

Pojęcie ogólne, czy istnieją ich przedmioty

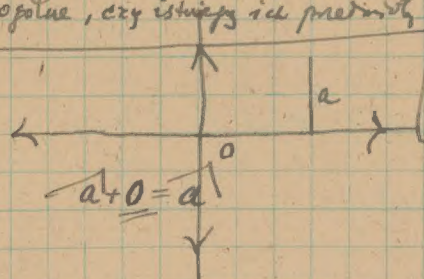

$a+0=a$

1) (Bezwzględne) – skończ.
2) Pojęcia pustej – sens
3) Zdania wspólne – przesyc. indywid. (a<b=(a+b=b).

Jeden – wspólne

Norwid: „Ponad wszystkie wasze uroki,
Ty, poezjo, i ty, wymowo,
Jeden – wiecznie będzie wysoki:
Odpowiednie dać rzeczy słowo."

(Dla uniwersytetu)

Metafizyka wstępna a traktat ogólnie.

I. ~~Co to jest metafizyka!~~ Co to jest metafizyka? Na odpowiedzenie na to pytanie, to cel naszych wysiłków. A ~~co to jest~~ ~~Co to jest metafizyka!~~ ~~Czem jest ten odrzeczny kwiat życia~~ ~~kwitnący~~, ~~Kiedy zwiędły~~ ~~w cel ~~[illegible]~~ ~~najpierw~~ ~~najdostojniejszy~~ ~~umysłu ludzkiego~~, ~~dążącego do~~ poznania istoty rzeczy, ~~sensu~~ ~~życia~~ ~~istot~~ najwyższej prawdy, najwyższej bytowi, w zasad bytu bezwzględnego, ale nie profesorów i ~~[illegible]~~ ~~życia~~, ~~przez innych traktowane jest prawie za przyjemność~~ ~~ale~~ jako rozrywka nie ~~ma~~ dające tu między zwolennikami, a ~~[illegible]~~ jako który ~~[illegible]~~ [dla wielu nie chce w swej pyszne] ufny że ~~[illegible]~~ i że [~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Metafizyka nauka — Istota, sens, rozwój nauki

Specjalne nauka

Metafizyka, ontologia: [istnieje] w niej istnieje

Metaf. jako ars inventiva : wskazanie praw (struktur)

najogólniejszych, fundamentalnych. Metoda ich odkrycia

[Przedmiot] — [Istota nauki]

2) Cel metaf. — metafizyka jako nauka fundamentalna, logiczna

analogia. Odrębność tematyczna filozofii. Najogólniejsze

nauka. Nauka obok w filozofii. Temp. byt (świat)

1) Metaf. to nauka. Rem jest analiza metafizyczna. Cy to

nauka. Metody uniwersalne

3. Filozofia jako ars inventiva (jak szukać prawa rządzące)

4. Metody metaf. [Znaczenie nauki] Przedmiot

[Istotowe] [Istotowe] — [Istotowe] — [Istotowe]

Zakończenie

I. Metafizyka w stosunku do nauk (szczegółowych) (nie istota)

[Istota nauki]

[Od tego zależy] [Istota arbitrium]

[Metafizyka jako nauka o zasadach] [istota]

[Ckd]

Metafizyka ontologia (Tożsamy i ich stos.)

Stos do [nauk filoz.]

1) najwyższa wiedza — niemożliwość jej osiągnięcia

2) wiedza o pozaświatowej rzeczywistości — dzierżawa od Metafizyki (empiryzm) Jaudreja

3) wiedza obiektywna — istotne przekonania

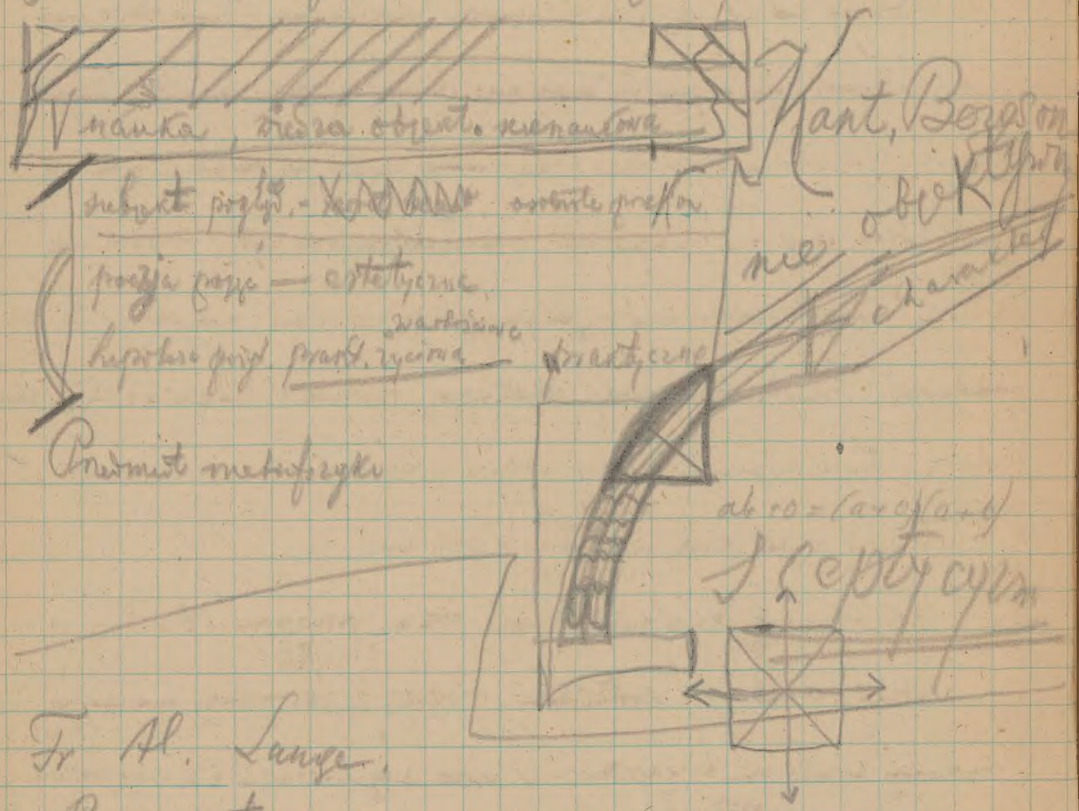

Fr. Al. Lange.

Pragmatyzm

~~Kant~~

~~Bergson~~

Kant

Bergson

Co to jest metafizyka? Jedni uważają ją za myślenie najwyższe, za szczyt mądrości, do którego wznosi się potęga umysłu ludzkiego w swem dążeniu do prawdy ostatecznej, do poznania istoty rzeczy, zasad bytu i sensu życia. Inni traktują ją lekceważąco, za najgorszą rzecz potrzebną, jako mrzonkę, nie dającą się nigdy zrealizować, a który pomnożyć. Ufać w potęgę ludzkiego rozumu, żywić nadzieję, że umysł ludzki przeniknie się głębiej do głębin rzeczywistości, odpowiedzieć na pytania dręczące ludzkość myślącą od początku jej istnienia, – że poznać prawdę ostateczną. Prawdę bezwzględną, obiektywną – pewnie że nie całkowitą, lecz taką, która się pomoże rozwinąć i zrozumieć, ale w zgodzie, w głównych liczy zasady prawdą ostateczną i ostateczną.

Tak myślą jedni o metafizyce. Inni, przeciwnie, traktują ją a czystozmyślne nie tylko z lekka, conajwyżej potrzebne, uważają ją za mrzonkę nie dającą się nigdy zrealizować bo zazwyczaj przekraczającą zdolności ludzkiego rozumu, mrzonkę, która człowieka nie jeszcze szybciej się nie chce, jeśli się przyjrzeć w połączeniu ludzkiego rozumu. ~~Traktują ją jako przyczynę ekonomiczną i jaki stanowi, a drugi cel~~ Każdy nich cel metafizyka nie tylko jest i tworzymy, jest przez tem potrzebna nie ekonomiczny: poza wszelkie słabe nadzwyczajne nadzieje nie ich powierzchni nie znamy głębin rzeczywistości, każdy tyle jest jeszcze do poznania ~~nie~~ przyrządzone, tyle rzeczy pokrewnych i użytecznych ~~że~~.

2

Celem naszych wykładów będzie wykazanie, że prawda jest po stronie pierwszych, po stronie tych, co ~~[illegible]~~ z pełną przekonania o pożądaniu pozitywnej umysłu ludzkiego, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

Sceptycy — Comte — 4 — Doświadczenie czyste

Hume i Tarnam i dość. Rozum nieprzedmiotowy — Comte

(Pat. pozyt.) — Rację, alem. — Realny alem

Kant — przyjmuje pewność rozumu. Lex lilo racjonalny, źródła zanom Kanta

~~Kant~~ Rozumem tj. I N libre nie możemy.

Lange — Rozum — metafizyka, rozum czystoprawdy, rozum — rozum

Pragm. — konwencjonalizm. — rozum nieprzyjmuje prawdy

Apokaliptyzm, pragmatyzm

Bergson

moralne, praktyczne, estetyczne, metafizyczne

Sprawa zapatrywania, tak bierzemy się, jeśli chodzi o możliwość i wartość metafizyki.

Podział metafizyki.

Wysoki — nie zadowala kulturalnego, bezsensowny metafizyk.

Kanta

Lange — dub. specyf. aderentatyzm

Krytyka Sceptyc. Kanta i Bergsona

/Hume/, Kant, ~~Kant~~, ~~Kantyzm~~, Bergson

Mech. — Mix — Kant — (pragm.)

Mechanizm metaf. Lange, pract., metafizyczny — nie. metaf.

(pragmat.)

Metaf. intuicjonist. — Metaf. Mex.

Metaf. męsk. pełna, głębi — Podział Arystotelesa metaf.

Podział metaf. (ontol.)

Metaf. skończoności. Metaf. nieskończoności

Metaf. skończoności a nauka

Kategorje (+ zasady)

Tożs. i różność. Poszczególne analogje. Fizyka a metafizyka

Sub specie aeternitatis

Hume, Comte, ~~Mill (koniec II)~~, Bergson – zmysł. dla obr. nauk

a) broń, rozum

Kant

zmysł.

b) broń berg. przeciw

Bergson

akcent na rozum.

~~akcent na intuicję~~

met. pozn. (źródła) (nie bierze) (nie zaufa)

Liar Epekul

Nieomyl. chwant met. absolut. + niespek.

1) estet. nowokantyzm

2) moralny Kant

3) praktyczny

Krytyka Kanta

Hume – empiryzm

Lecz jest druga jeszcze metafizyka, met-a skończoności.

Obsługuje jako nauka o bycie względnym

Kat – zcsady

mají

generaly

el.

gonech

nee

8) střední nekl. ina

9) analogicka

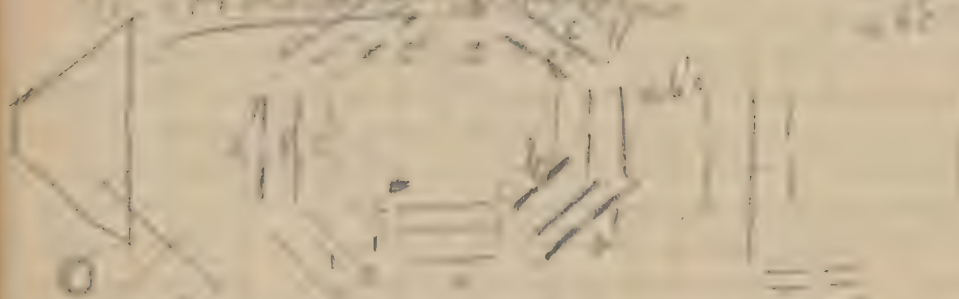

Stal, rytm metalu

Decanat i rzędy i [illegible]. Ta

[illegible]

Katedry uniw. Scientiae [illegible]

Geom. kg a Geom. analit.

Stopnie do samej gorzej
Ars [illegible]
Mat. st. i mat. [illegible]

Geom. analit. a
Geom. kg. [illegible]

Równ. [illegible]
Metody [illegible]

Struktury. Nauki [illegible]

[illegible]

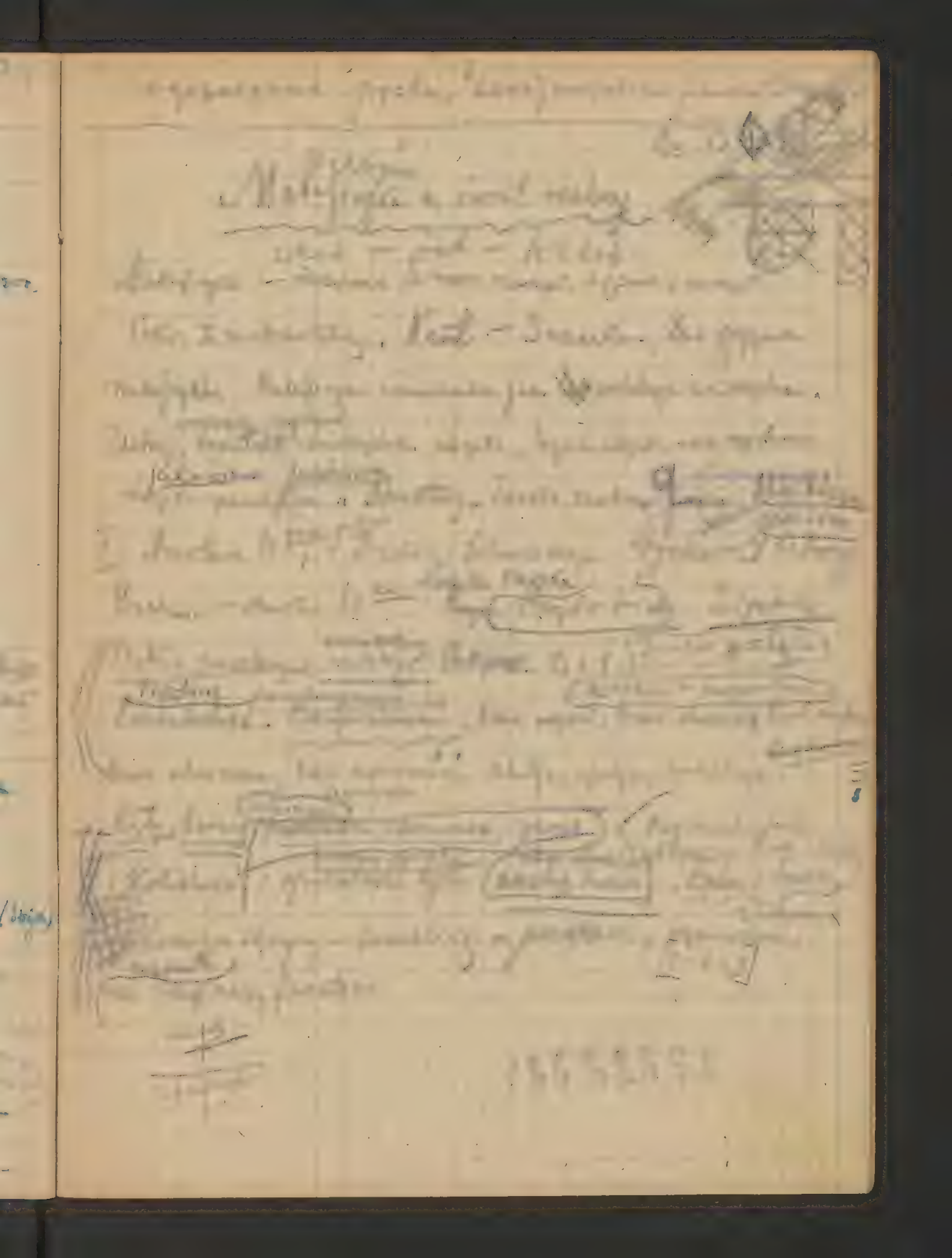

Metafizyka a nauka.

Pojęcie metafizyki na rozstaju teorii poznania. Obecnie kryzys.
Pojęcie zasady: zasada jako element poznania i [illegible] fundamentu tezy. Uniwersalność ~~[illegible]~~ Metafizyka opiera się na [illegible]
~~[illegible]~~ Funkcja jakaś ma przy metafizyce: 1) sprawdzanie [illegible] wiedzy – nauka [illegible] i 2) [illegible] rozwiązanie [illegible] a tym [illegible] rozwiązań: [illegible] i pozytywne. Tym samym pierwsza [illegible] jest o [illegible] [illegible] [illegible]. Ta funkcja jakaś ma [illegible] [illegible]. Podstawa nauki i metafizyki.

Jak [illegible] [illegible] [illegible]? Metafizyka: [illegible] i zwiększanie [illegible]. [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] z [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Natomiast [illegible] [illegible] [illegible] w metafizyce: [illegible] i [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

Niepowodzenie — kryzys, dot. przyczyn matematyki.

Matematyka jestości — jej powstanie. Geometria jestości. Algebra jestości

Jest jej [illegible] na [illegible], na [illegible]. Dyskusja geometrii — [illegible] a [illegible]. Kategorialna geometria jestościowa.

Jej [illegible], jej [illegible] d. Krit. pism. — alg. [illegible] III,

Jej [illegible]. Geometrii jestościowej jest [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]). Matematyka [illegible] Metoda [illegible].

Geom. jest, jako [illegible] [illegible].

" " [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Descartes, Leibniz, Newton.

Cechy [illegible] [illegible]:

1) [illegible]

2) [illegible] (Co się [illegible] [illegible])

Jeśli [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Sądy konieczne a priori.

Poznanie a priori a poznanie doświadczalne. [Odróżnienie Platona]

[illegible] rozumnego, myślnego, [illegible] zmysłowego [illegible] (apriori. syntetyczne)

Nazwy z [illegible], [illegible] analityczne, [illegible] logiczne.

Poznanie [illegible] [illegible] poznanie. Sądy analityczne

Kant. Wszystkie [illegible] Kanta. Sądy [illegible] Hume-a

sądy logiczne i matematyczne. Empiryzm. Sądy analityczne i logiczne.

Czy logika [illegible] [illegible] poznania [illegible]

— Kant.

Co to znaczy, że pewne rzeczy dane nam są [illegible] tzn. a priori. Czy trzeba je przyjąć jako [illegible]? Czy to są one [illegible]. Oczywiście, że są [illegible]: to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

I że [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Oddzielanie w sądach konieczne: analityczne i syntetyczne

Trzeba [illegible] to [illegible] [illegible] liaison de necessaire i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

I [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

II [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Sądy Kantowskie i empiryczne. Jakieś sądy powszechne. (logika, Aperzy, Stipo, Empiryzm. Racjonalizm) [illegible] Platon, Kartezjusz. [illegible] Hume. Kant,

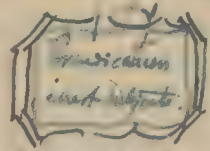

[illegible]

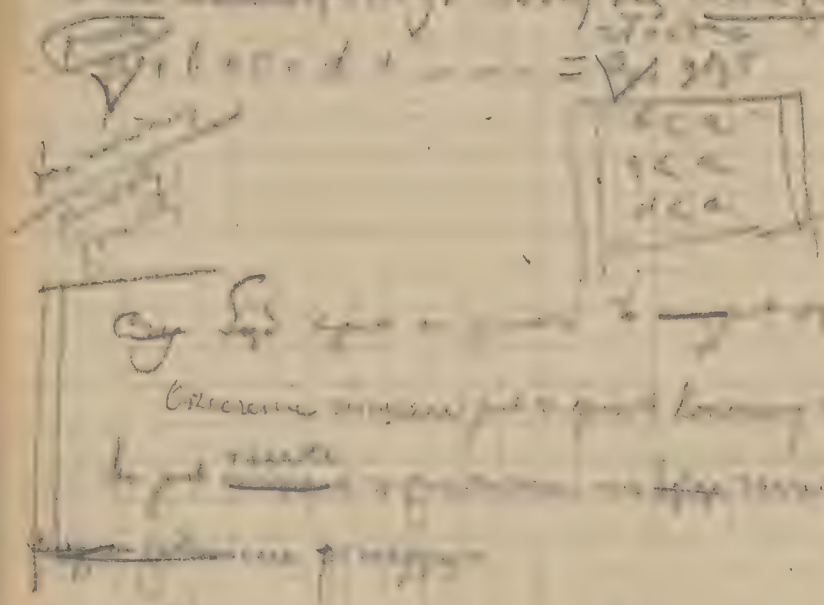

[illegible]

Przyczyna [illegible] [illegible]

1. Dynamical. — Spy spot { [illegible] — [illegible]

2. Priesnirtona uneas. g. Spot. a priori [illegible]

Allustyka

3. Sch. [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

O sądzeń syntetycznych a priori

Znaczenie tego problemu dla teorji poznania: źródła poczucia i granice i [illegible] poznania. Poznanie wyraża się w sądzeń. Jeśli a istnieje [illegible] (Platon) wróćmy [illegible] między nieczego i czysto empiryczne: konieczny i przypadkowy — rozumowy i przyjmowany empirycznie.

Co Natura uważa empiryczne? — sądy a posteriori.

Indukcja tylko — wynika, niepewność. (Hume)

Sądy [illegible] Jaki są to sądy a priori.

Natura uważa [illegible] i przypadkowe: matematyczne, logiczne. (Czy tego?)

Wynika [illegible] Jaka jest ich wartość? Czy [illegible] uważa: Hume. Stanowisko [illegible] (wyj. Kantowski). Pascal — ta sama [illegible]

A więc sądy takie są to sądy [illegible] z pojęć [illegible] dzieła pojęć i [illegible] nie [illegible] logiczne. A to sądy z pojęć — to [illegible] Nie [illegible] Pascal [illegible] i realny pojęć. Jaki są to są analityczne. Sądy Hume'a:

a) [illegible] — [illegible] i [illegible]. Argumenty Hume'a.

b) z pojęć, kon. i przyp., bez nic realne, [illegible]

[illegible] w XVIII w. i [illegible] w XX.

Rozwaga kantyka: czy nie ma rzeczy lep. i gorsze, a [illegible]

Platon. (Wiród. [illegible] aprioryczny i [illegible] prawo [illegible]. [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible]

II Z nauki aprioryczna z Kanta

Kant - ta obiek. mot. [illegible] a priori [illegible] — jeśli chodzi o nauk. - do Kanta: przyjęcie [illegible] [illegible] [illegible]

Pojęcie a priori. Po wyłączeniu [illegible] pozostają trzy przyczyny:

1) = Kon. i [illegible]

2) niezależne od doświadczenia; tutaj dołączyć

3) " " [illegible] to, co się czyni [illegible]

1) Przykład: Linja prosta jest najkr. odl. Może być analit.

2) " : Kwadrat jest prostokątny Może być syntet.

Całe Kwestja:

Czy przed poznaniem, przed utworzeniem sądu $S < S_x$ czy

[illegible] dogmat [illegible] poznania. Po poznaniu [illegible] $S < S$

A priori — przed utw. sądu

A posteriori — po " "

III [illegible]

[illegible]: $S < S = (S = S + P_1) = P_1 < S + P_1$

[illegible] $S = S + P_1 + P_2 + \dots P_n + \dots$

$P_1 < S + P_1 + P_2 + \dots P_n$

[illegible]

Sąd analityczny:

z zakresu synteticznego

$a b < c$ — a jest albo a albo b

$a = d + ab$

Przez analizę pojęć tworzy się sądy syntetyczne. Jest utworzony sąd jest poznaniem jest analityczny. Albowiem pojęcie jego zawierało się już jest w $b+c$, czyli w nim b jest się zawiera. Przez dyn. nie utworzyn sądzim b się zawiera, który jest analityczny $(a \subset b) = (a \cap b = a)$

Arytmetyka a logika i dyskusja

Termin syntetyczny — [illegible] nie [illegible], [illegible] jest, które nie są syntet. lub analityczne. Sąd pod [illegible] jest analityczny: [illegible] nie [illegible].

Ulepszony podział sądów na analit. i syntet. z tem uwzględnieniem, że dotyczy on genezy sądów:

Sąd analit. to sąd, który powstaje przez analizę pojęć pojęcia, sąd syntetyczny w tym sposób powstać nie może.

Nie uznajemy też def. tych systemów, jako tego, który $P \not< S$.

Albowiem, który się jest już informowany, wtedy zawsze $P < S$, albowiem powiedzieć, zawsze a przy tym jest $S = S + P$, a więc P ściśle zawsze tej $\subset S$.

IV. Analogia ułamków do części wartości i części.

Wszystkie wartości? Ale 1. Jeśli jest mowa o wartości [illegible] jako [illegible] [illegible]. Tymczasem [illegible] [illegible] [illegible] i [illegible].

Dowiedzi i tony. Tony 1 równoważne.

$2 < 1 \qquad 1 = 1 + 1$

$3 < 1. \qquad 1 = 1 + 3$

$1 = 1 + 2 + 3 + 4.$ — 2

Są a konsonancy. ~~Więc~~ Są jest konsonancy.

Dowiedzi przede z tony. Wielość wtorowe — 1

a

1

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

$$\boxed{a + a' = 1}$$

$$a \cdot a' = 0$$

$$a < b' = 00$$

No change

$a < a'$ $\quad a_a < b_a$ $\quad b < b'$

$b < a'$ $\quad a_b < b_a$

$a + b + a'b' =$

$a + b < a'b'$

$$\begin{array}{l} a < a' \\ b < b' \\ \hline b < a' \\ a < b' \end{array}$$

$$\begin{array}{l} a < a'b' \\ b < a'b' \\ \hline a + b < a'b' \end{array}$$

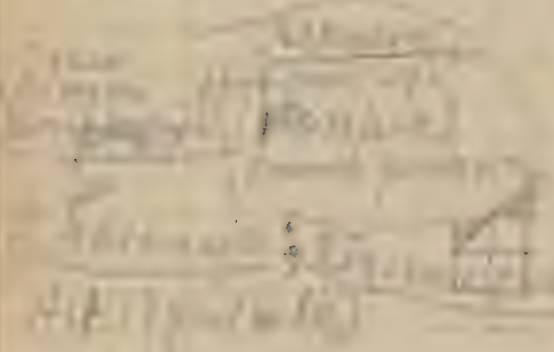

$=|a|=$
$\pm a=|0.$

Ek. Filoz.

Teoretyczne, rozsąd., praxym., czysto myśl. – Bezwzględne i przedm.

I. Antyontologiczne kierunki: 1) Hume – Rassel. 2) Kant. – Tożsamość na [illegible] – [illegible] uzasadn. Odrzucenie wpływu od rzeczywistości [illegible] [illegible] [illegible]. Kopernikanizm i jego [illegible]. Matematyczne jasno [illegible]. Metodologiczne. Pragmatyzm. Konwencjon. Fikcjonalizm.

II Problemat realności pojęć ogólnych. [illegible]

Fikcjonalizm [illegible]. [illegible] Pojęcia [illegible]

przeciwne [illegible] : pojęcie i [illegible], [illegible] i [illegible]

[illegible] : pojęcie [illegible] – [illegible], [illegible] struktura

[illegible] : pojęcie [illegible] pod [illegible], przestrzeń w [illegible]

np. a. przestr.

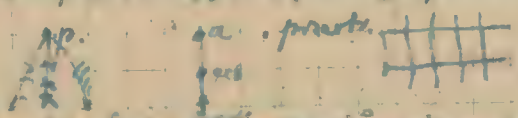

Pojęcia kierun. : z p. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Rozkaz. syntezy

Analiza i synteza w myśli i rzeczywistości. Sądy analityczne i syntetyczne. Kant. Sąd a rozumowanie. Konstrukcja pojęciowa i fizyczna. Teoria składania.

Sąd jako synteza dwóch pojęć S i P — Kant: Div. pojęć. Div. fiz.

Sąd rozkłada jest syntezą S i P ⟹ S + P.

1) przykład 1 P ⊂ S — S + P = S — synteza poczęciowa, nie wzbogacająca pojęcia

2) P ⊄ S oraz S ≠ P — synteza rozszerzająca pojęcia

1) sąd analityczny, sąd syntetyczny

2) na zasadzie tożsamości P a czysty S

3) w zwykłej [illegible], nie [illegible] Kantowskiego

Analiza w dz. [illegible]. Tempo Kremowicza. 2 < 1 Kontrast

1) 2 < 1 — 2 + 1 = 1 — [illegible]

2) 6 ⊄ 5 — 5 + 6 = 1 — [illegible]

Hf [illegible] Log.

ad 2) pokazać, że 6 ⊄ 5 (5 — 5, 10, 15)

A więc synteza i analiza to nie tylko jakiś przemian-pojęciowy, lecz [illegible] rzeczywiste. I w świecie pojęć pewne elementy wystąpią tą ziarnami, inne nie wystąpią się — tak jak w świecie bytu. Sąd to Kosmos.

Połączenia i rozłączenia pojęciowe: Działania logiczne (dwie syntezy i dwie analizy) — syntezy elementarne, syntezy abstrakcyjne. Kant rozróżnia odmienne synteza i [illegible] — synteza [illegible]

Sylogizm. Jego struktura. Kierunek przyczynowy. Arystoteles o przyczynach i przyczynach. Funkcje [illegible] to funkcje nie [illegible] pojęć, lecz [illegible] jednorodne.

Pojęcie wspólne. Abstrakcja. Spychanie i wyciąganie na plan pierwszy. Dominowanie i [illegible]. Powierzchnia i głębia. Tendencje i [illegible].

Sąd. Synteza. Synteza poczęciowa i rozszerzająca. Konstrukcja

Działania logiczne: syntetyczne i analityczne.

Opozycja i przyczynowość.

V Syntezy pojęć przeciwnych. Arystoteles i Platon: logika dialektyczna. Argumenty przeciwko połączeniu pojęć sprzecznych. Analogia z probl. pojęć ogólnych i stanowisk nominalistycznych. Różnica między pojęciami stałymi a syntezy pojęć zmiennych. Kwadrat Kołt= pojęcia przyległ. mniej i więcej, lecz w jakim nieskończoności, jest nie mniejszą całością pojęciową, w której zbiegnęły się i przeobraziły stanowiska kwadr. i kół. Natomiast przy syntezie pojęć przeciwnych elementy łączące się przeciwstawnie nie zmieniają się nieskończenie, lecz przetrwają swoją całość. Wystąpią. W wypadku i nic: $A + A' = (A') + A$. Inne [illegible]

Iż [illegible] syntezy elementów przeciwnych. Bawmy, el. chemiczne. Dwujęt, rządy.

Tkiedy nastąpi synteza, niema już elementów przeciwnych, kiedy są elementy przeciwne, niema prawdziwej syntezy.

VI Synteza pochł. $a < a'$. Czy logicznie możliwa? A pewne $0 < 1$.

[illegible] Logika dialektyczna [illegible] Logika, [illegible] Pojęcia syntezowe. [illegible] pojęć nieograniczonych. Życie i śmierć, życie i [illegible]

$a < a' = (a + a' = a')$

$a' < a = (a' + a = a)$

Hegel. Tollere et conservare. Przeciwstawienie, pochłonięcie, [illegible] zachowanie, [illegible]. Jak się zachowuje? Weźmy wartości: [illegible]

1) $a < a' = (a + a' = a')$
2) $a' < a = (a' + a = a)$
3) $a \overset{t}{=} a' = (a < a') + (a' < a) = (a' + a = a = a')$

Mentalizm. Teoria [illegible] rzeczywistości. Realność pojęć synt. 0 i 1

Dobrać w logice:

$a \qquad a'$ $\qquad + + \qquad - -$

$a+a=a' \qquad a \cdot a = a'$

$a \quad a' \qquad a' \quad a$

Możliwość (14) – nazywa się zasada $a+a=1$. Tautologia [illegible]

Prawo [illegible] i [illegible] $a' = a + =$

[illegible]

Prawdziwe.

§ VII Synteza 0 i 1. Czy są łączne. Według algebry

$0<1 = (0+1=1)$. A jeśli synteza podzielna. Ta należy

w grę i generuje i wyklucza $0=1$. ~~Dlaczego ab~~ Powszechność

tego twierdzenia. Dlaczego algebra nie wzięła tej możliwości?

Spotęgowanie [illegible] Zwartość =

Zawsze [illegible] w teorii zdań. Prawdopodobieństwo. Porównanie

0 i 1. (w algebrze tylko jako 0 i jako 1). Nazw. 0 = nazw. 1.

Analogia z [illegible] i [illegible] (element jest tożsamy

z negacją). 0 i 1 [illegible]

Synteza ich jest tego samego rodzaju, co i synteza $a=a'$ (nastąpiła [illegible]

[illegible] $a+b$ i $a'b'$ [illegible] $=1$ [illegible]

2) [illegible]

3) odbicia [illegible] w teorii

VIII. b) Miejsce tej kwestji w dziedzinie teorji poznania. Idealizm i realizm.
Uznanie elem., kwalwy, jako wrealizowany.
Stosunek elementów idealnych (poznawczych) do realnych. Adaequatio rei et intellectus. Spinoza. Idealny-realizm. Neutralność absolutna: Powód i
~~pom. ideal. i realizm.~~ byt idealno-realny.

a) Analiza poznania i myśli. Dzieje myśli. Dziedzina-teoria. Dodawanie i mnożenie
Teorja i tysiąc. Podwójne znaczenie tysiąca
i ich odwrotności. Ciągowość i dyskretność. Podwójna synteza: + i ×.
Synteza nie analiza
Analiza jest drogą do syntezy ~~w~~ X (synteza analityczna). Analiza ~~syntezy~~ ~~pomer~~ syntezy, ~~ma~~
w rozwinięciu. $\overline{a}$ ne $\overline{a+b}$. Synteza w kształcie i w abstrakcji,
z celem i wspólności. Struktura rzeczy rozwija (dualna): podział
(+)
świata i rzeczy rozwija z zerowej cyt embrjonu.

	Synt. +	analiza podział norm.
	Synt. zatopiona X	ustawa podział wiecz. (and. wibracyjne)

b) Teorja ontol. p. myśli i poznania jako dział teorji poznania, istniejący
stosunek realizmu i idealizmu. Idealny realizm. Spinoza (Ordo et connexio).
IV. Czy metaf. pozn. apriori. sięga do rzeczy s. w. sobie, do których profesor metafizyka?
Kant i metafizyka. 2 metaf. Kanta. Rozwiązanie Krytycyzmu i ideal.
Ta ~~sięg.~~ Krytycyzm. ~~Ktory~~ Odmienne koncepcje przez Kanta. Na czym
polega błąd (pobieranie cech i znaczeń nieczł. ovtl. odtw. poznania). Analogja i synth: zmysł i
rozum. Ukryptotezy Kanta. Rezultat: Aby uniknąć harmonji Kant
[illegible] Kopernikanizm, który przed rozum czynności harmonji,

(Gen. pluralism rzeczy)

Dualizm przeszedł do supranaturalizmu

X Fenomenalizm korjopreneuczy a ontologiczny. Fenomenalizm objektywny a abstrakt. Rozwinięcie abstrakt 1) na elem. abstr. 2) el. abstr. na siódemne. (Rzeczywistość ontologiczna zaprzeczona zaprzeczeniem poczucia.) [Przeciwstawienie Hinduizmu. Abstrakt i jego zaprzeczenie: Korzyści i pluralizm (harmonja) ~~Abstrakt [illegible] a aspekt. Rzeczywiste [illegible] i [illegible]~~]

Sprzeczność = harmonja = paralelizm. Paralelizm a interaktywizm.

Istota jaźni. – Istota jaźni i istota i przedmiotowa. Niema przeciwieństwa [illegible]. Formuła: $a \langle c + b \langle a = (a = b)$

W jaźni spoić wiązanie aspektu z abstraktem: 1 [illegible], 2 [illegible], 3 [illegible]: $a \langle a' = (a + a' = a')$. Fenotyp – ontotyp, [illegible] i głębia.

Abstrakt i Konkret. [illegible] i głębia.

Fenotyp – ontotyp
abstrakt – konkret
powierzchnia – głębia
powierzchnia – głębia

XI Abstrakt powierzchowny i abstrakt istotny. Monizm dwustronny. Hübner (Niemiec) i jego historja. Taoizm:

Yang: Yin. Niebo i Ziemia. (Ko-King). Hinduizm. Grecy. Spinoza. Schelling. Abstrakt – dwustronność. Najdoskonalsze Absolutu.

XII Powstanie abstrakt. 3 krotne Własności bytu istotności (abstrakt) Prawo Stworzenia Słowo-Tworzące.

Harmonia, paralelizm a interaktywizm. Stosunek tej wszystkiego.

Niema przeciwieństwa. Formuła: $a \langle b + b \langle a = (a = b) =$ harmonja

zrozumienie (abstrakt) napięcia i harmonja przy oddziaływaniu.

Elementy przejściowe (abstr.) na el. stałe. Przeciwieństwo

XIII

Stroukhny 7 i 9 elementowe jako acetylene; [illegible] 5 el. [illegible]
w 2e dziale.
Str. elem. absol. do światłowych (odbarwy i rozstrzelce).

Problème 4e

Metafizyka a nauka

Filozoficzny moment: współczesne: poziome i pionowe (uniwersalne)

Pokr. z nauką: J. J. Thomson.

Metaf. opisu jako ontologja i pot. spraj. metaf.

Przemiany między nauką i metafizyką: Kant i Bergson

fenom. charakter nauki

pouf. " metaf.

Typ Kanta: powszech. pracy ob. t. pot.

Kant. oparte o zasady

Bergson to samo

Okreś. metafizyka.

Ontologja

Wiedza uniwersalna

Zasady a Kategorje

w przez. nauczań. Kat.

uniwersalne. Zacze analogji i izomorfizmu

II część pracy metaf. – przedarcie się głębiej.

dać bogy nam typ wiedzy powszechnej

Cy Kategorje metafizyczne.

Brzeg. Kant

Bergson

I. [illegible]

II. [illegible]

III. [illegible]

Logika dialektyczna

I) [illegible] Kanta, Arystotelesowska. [illegible] Kanta, Bochnego, St. Martina, Hagelova, Schellinga & Hegla

2) Początek nie [illegible] w dziejach [illegible] – rozmowa. Wymiana myśli (dialog) [illegible] sofistyka. Ruch i walka

3) Arystoteles i dialektyka. Obszerne z logiki organonu. Zawsze jest a Natura

dialektyka. Nie ma jest czysty, prawdziwy [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Każdy pojęć. Zawsze [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

II Plato. Rozwój z nieokreśloności, z bycia i nieokreśloności. Jedyne przyjęcie ów się.

Porównanie.

Podstawy Fizyka.

Zasady podstawowe logiki. Hegel. Stosunek logiki

Zasada sprzeczności. $a + a' = (a')^{+} a'$ - neutralność

Zasada wyłączonych sprzeczności = neutralność = pojęcia

$a + a' = 0$

a i $-a$ są zamkniętymi

$\boxed{\text{Zasada wyłączonego środka } (aa') = 0 \text{ genezis}}$

Granica = dostępność

Pojęcie ... zmiana w ...

czy w abstrakcji?

Całość i część. Przestrzeń a ... (rozkład, ...) całości i części

Atomy i ...

Przyczyny ...

Istota i nie

Logika logiki: Wszystkie ... zmiana

$a + a' = 1$, $aa' = 0$

Teoria wiary a teoria wiary.

Synteza ...

Hegel. Trzeby ... Hegel

$a + a' = 1$

$aa' = 0$

$0 < 1$

$0 = 1$

Rozmaite rodzaje system – bytość (harm.) i wartość. 32 Pan logika i

$a + a' = 1$ jej podział

(subiekt. uprzed. stawia się jako ogólność)

III 4 gatunki. Przykład Robota. Przykład Kanta. Momenty dial. u Kanta – 3 Kategorje. Hegel. Triady. Zarzuty przeciw Heglowi. Fantastyczność Pochopności w Kategorj. Uznawanie sprzeczności. Wielkość Hegla

Niedostateczność logiki Klas. i niedost. Hegla niepotrzeba

Logika Klasyczna jest logiką uproszczoną: uważa, że świat daje się podzielić na a i nie a, lecz z tem nie-a jest również aa' (dwojne). A przecież między a i non a jest część wspólna właściwie nie aa', która wynosimy nie koniecznie jest niczem. U logicznie to nie nic!

a ⊗ a

A i non-A – Krzyżują się. Przeciwieństwo dialet. u Kanta. Hegel

nie można ich docyzyta rozkładu

[illegible]

Podział pantogiki

I

I a

I b

II właściwe działanie

II a

II b

nazy a

a = (a, a', a'')

a i a' (non-a)

mają wspólne aa'

i nie są Kon. [illegible]

Stosunek log. ni. do Hegla

Wg. IV. Momenty dial. u Reg. kanit. dial.

IV. Geometr. logiki. Podstawowy diagramat: 1) Cechy g, actualis
$a+a'=1$, $b+b'=1$
2) $aa'=0$
$0<1$ i $0=1'$ 3) $(a'b+ab')+(a'b'+ab)=1$. Znaczenie
tej syntezy pozycji z negacji (ad oculos) 4) $[0=1]$ Maximum tiedy
Jmienność b
zawarta. 2 Wartości. Zakł. Przed $[0=1]$ po tej syntezie 0 i 1 nie są
(zmodyfikowane) przeciwieństwami elementami. Syntezy chemiczne, Astydiczna i logiczna.
Jedno B. $a<a'$
P. N. D. Bzy
V. 5) Biegun i negacja. Wdzieranie. Bariery. Negacja i Sadzyć 0 i 1
6) 10 błędy. Structura absolutna. Elem. Wzgląd. dialektyczne. Str. dialekt.

VI $a<a$. Pojęcie dialektyczne. Potęgi.

0 minimum – nadaje
" i forma.

$0_{aa'}$

$0_{bb'}$ – przejście

1 $1_{aa'}$

$1_{bb'}$ przejście

0 { rzeczy mat. [pole zacz. formy, powietrze zacz. mat.]
1 { ogień forma

Yin – zachód
Yang – Tao

a

a'

b

b'

$a<b'=b<a'$

$a+a'=1$

$ab<a$

$a\,b$

pole szacu

Każdy ab

a' pó

b' tu

Vert. 32.

9047
II